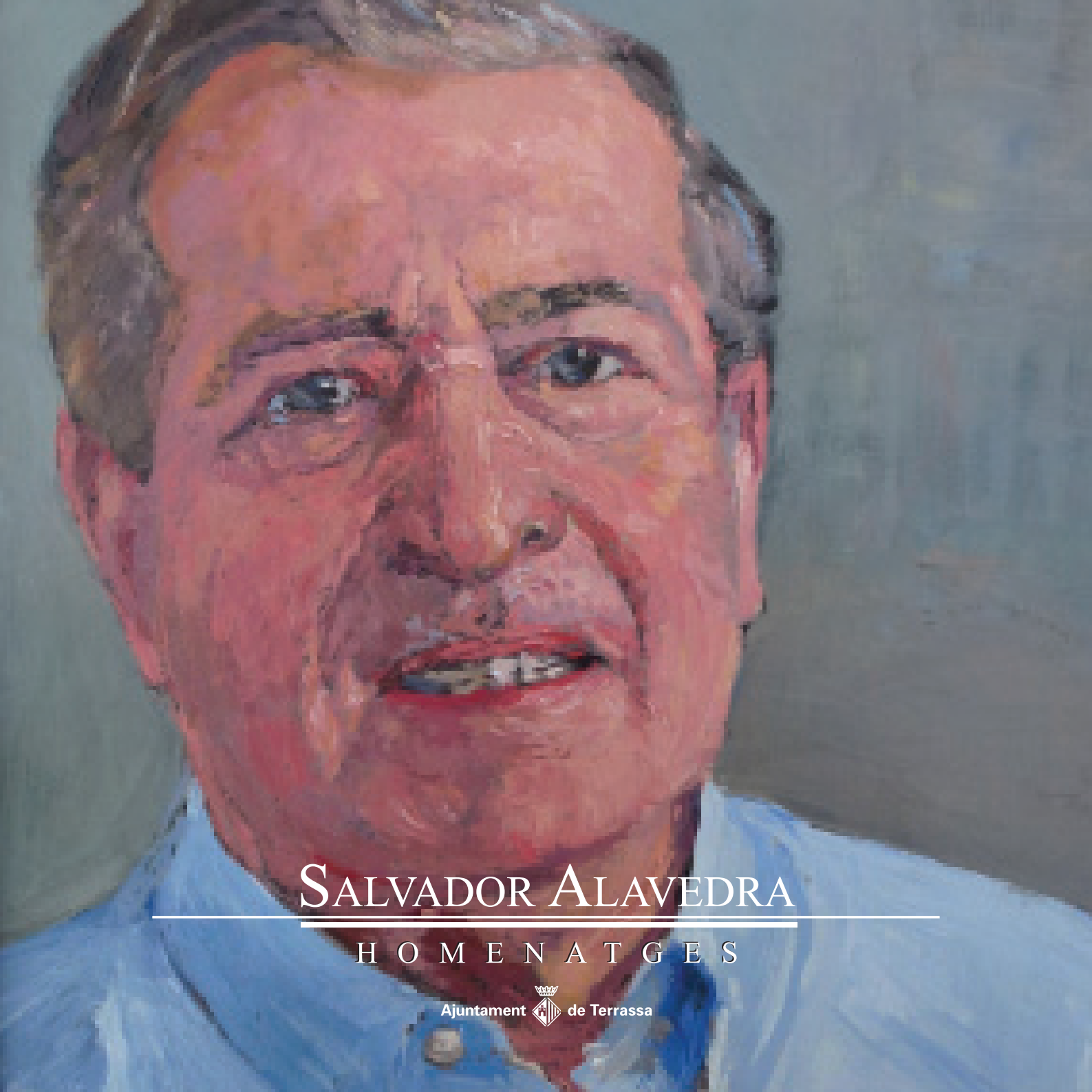

A close-up portrait of a man with short, dark hair, wearing a light blue button-down shirt. The portrait is rendered in a painterly style with visible brushstrokes. The man has a serious expression and is looking slightly to the right of the camera. The background is a soft, out-of-focus grey.

SALVADOR ALAVEDRA

H O M E N A T G E S

Ajuntament de Terrassa

L'Excm. i Molt Il·ltre. Ajuntament de Terrassa, en sessió plenària celebrada el dia 25 de febrer del 2016, acordà concedir la Medalla d'Honor de la Ciutat a

Salvador Alavedra

en reconeixement per la seva trajectòria com a artista, promotor i erudit del patrimoni cultural i figura destacada de l'associacionisme de Terrassa.

Terrassa, 19 d'abril del 2016

Els valors darrere el dibuix

La millor obra de Salvador Alavedra, una obra profundament polifacètica, és la seva pròpia vida com a artista, com a mecenes, com a promotor cultural, com a estudiós de la història terrassenca i com a ciutadà. En la seva trajectòria es dibuixen, amb traços acurats i amb pinzellades coloristes, un conjunt de valors que la Medalla d'Honor de la Ciutat de Terrassa reconeix i agraeix pòstumament.

Quan contemplem un quadre és necessari veure'l de prop, amb el màxim detall, i també observar-lo des d'una certa distància, centrant-nos en la visió de conjunt. El mateix passa amb la vida i obra de Salvador Alavedra: les persones que van fer camí al seu costat ens retraten la persona des de la proximitat i l'amistat, amb una gran riquesa d'anècdotes i històries viscudes que dibuixen la crònica d'un incansable i generós activisme cultural. Des d'una mica més lluny, veiem el caràcter i l'empremta d'un home compromès amb el seu temps i amb la seva ciutat, amb una ferma passió per la cultura i una modèstia sincera que engrandeix el seu llegat cultural, cívic i humà.

L'Ajuntament, en nom de la ciutat de Terrassa, ret, doncs, homenatge a un ciutadà exemplar i una figura clau en la nostra història cultural del segle XX i XXI. Els valors que Salvador Alavedra representa, i que va convertir en fets i realitats al llarg de tota la seva vida, ens animen a totes i a tots a construir una ciutat millor, a forjar ciutadanes i ciutadans lliures i desperts, a progressar en benestar i a valorar també la riquesa humana que no es tradueix en diners i que ens fa millors persones al mateix temps que ens permet deixar, com va fer ell, un món una mica millor que el que es va trobar.

Jordi Ballart i Pastor

Alcalde de Terrassa

L'HOME, L'ARTISTA I EL CIUTADÀ EN DEU PARAULES

Si un home es pogués definir només amb tres paraules, estic segura que moltes de les persones que vam conèixer en Salvador Alavedra coincidiríem a triar els adjectius *discret*, *meticulós* i *perseverant*.

Però no n'hi ha prou ni de bon tros amb tres mots per definir una de les figures culturals més importants que ha donat Terrassa en el segle XX. L'home, l'artista i el ciutadà Salvador Alavedra mereix que, més aviat que tard, se n'escrigui una completa biografia, que serà, sense cap mena de dubte, no només un relat de les seves aportacions com a creador, investigador i gestor cultural, sinó també una crònica de les difícils circumstàncies que va viure la seva generació —“generació estroncada la nostra, que no va poder arribar a esbadellar-se i es va quedar en poncella recremada”, va escriure ell mateix— i un recull de les transformacions radicals de Terrassa, del país i del món de les quals va ser testimoni i partícip.

Tanmateix, per ser fidel a l'esperit d'en Salvador Alavedra, em sento impulsada a construir aquesta glossa com un d'aquells inventaris als quals ell se sentia tan inclinat, relacions de fets importants, d'artistes, d'efemèrides públiques o privades, que en Salvador anotava en llibretes i agendes, amb llapis, amb una lletra menuda i elegant, amb extrema pulcritud, sense una sola esmena, i mantenint la mateixa cadència i

equilibri des de la primera fins a la darrera pàgina — com si més que una llista de noms o d'esdeveniments, aquelles línies fossin les notes d'una partitura.

Amb la mateixa cura i pulcritud mecanografiava inventaris de records i esdeveniments rellevants de la seva vida, ja fos per confeccionar un curriculum vitae o per col·laborar en la redacció de la història d'Amics de les Arts. Unes llistes que tenen, amb la seva vocació registral, que equipara el detall menut amb la proesa —perquè les coses petites també són importants—, la mateixa “autenticitat, ingènua i alliçonadora” que Manuel Junyent atribuïa, en el seu pròleg, al llibre *Cartes a Anna*, la primera obra que en Salvador va publicar, el 1972.

Deixeu-me, doncs, referir-vos, en estricte ordre alfabètic, la desena de mots clau que constitueixen just un primer esbós de l'home, l'artista i l'activista cultural que va ser en Salvador Alavedra. Caldrà que algú amb el seu talent, armat amb carbonets, esfumins i ceres de colors, torni sobre l'esbós, com li agradava fer a en Salvador amb els seus dibuixos, i treballi el retrat amb cura i precisió per copsar tots els matisos d'un esperit tan ric i ple de replecs amagats a primera vista. Mentrestant, veiem aquestes paraules com petites finestres per llucar dins la casa gran de la vida d'un home admirable.

S.A.
1936

ANYS 1930

1 9 4 5

ANYS 1940/50

S.A.
1964

ANYS 1960

ANYS 1970

ANYS 1980/90

1980/81

1982

1983

1984

1985

1986

1987

1988

1989

1990

1991

1992

1993

1994

1995

1996

1997

1998

1998 DONACIÓ AAJM

1999

2000

2001

2002

2003

2004

2005

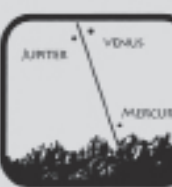
2006

2007

2008

2011

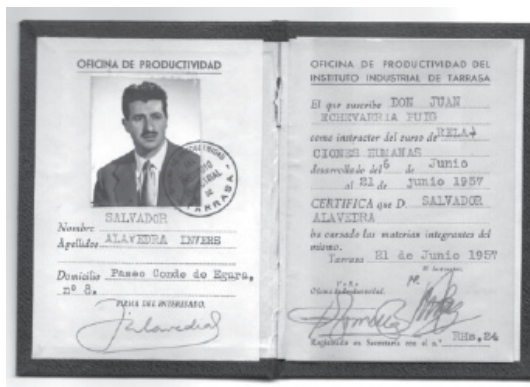

2012

Salvador Alavedra dissenyava cada any un segell personal amb el que signava les seves obres

Salvador Alavedra, en una excursió l'any 1936

Certificat de l'Oficina de Productivitat de l'Institut Industrial

Esbós d'un músic tocant el clarinet, 1957

Amistat

Salvador Alavedra es va fer soci d'Amics de les Arts el 1935, amb només setze anys, i era de segur el membre més jove de la tertúlia que s'aixoplugava a l'estudi del pintor Nan (Joan) Vancells, en la qual també participaven quotidianament homes com Jacint Morera, Ramon Camí, Joan Morral, Domènec Moliné o Joan Llambés. Les amistats bastides en aquesta època van ser la llavor de la Penya dels Ximpls, que des de mitjan dècada de 1940 fins a l'inici de la Transició van marcar la vida i la personalitat d'Amics de les Arts, tot creant una mística d'humor corrosiu i llibertat d'expressió que esdevindria un referent per a les generacions més joves.

En Salvador va ser un conspicu *ximple*, que va participar activament en les tertúlies i gresques de la Penya, i també va esmerçar un esforç especial per deixar-ne testimoni. Ell va enregistrar i editar els discs de les cançons dels Ximpls (1964 i 1976) i col·laborà a recollir-ne les lletres en un llibre (1971). Fruit de l'amistat és també l'obra *Gargots i mala lletra* (1977), que aplega dibuixos d'en Salvador i textos de Manel Junyent, *Manos Ligeras*, la contribució d'aquests

dos *ximpls* a la commemoració del 50è aniversari d'Amics de les Arts. Junyent havia prologat *Cartes a Anna* (1972) i, anys després, seria en Salvador qui escriuria el prefaci de *Del cap i del cor* (1986), de l'amic Manel.

L'amistat era per a ell un valor superior. Quan, el 1991, en Salvador va escriure una glossa de l'escultor Carles Armiño (1906-1989), a qui havia admirat des que coincidiren a l'estudi d'en Vancells, als anys trenta, no va poder evitar expressar un punt de desconcert i tristesa perquè l'artista hagués deixat Terrassa el 1958 pràcticament sense acomiadar-se dels amics que li havien fet costat durant més de vint anys.

Compromís

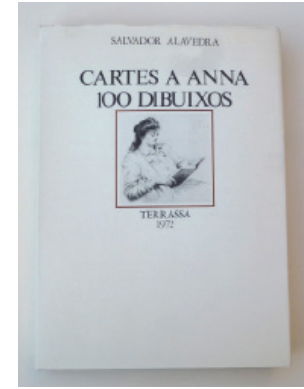
Al llarg de la seva vida, Salvador Alavedra va demostrar el seu compromís amb Terrassa i amb la cultura exercint diversos càrrecs —a la Junta de Museus, de la qual va ser secretari (1956-1966) i vocal (1967-1976), i a Amics de les Arts, on va ser vocal als anys cinquanta i president de 1970 a 1972—, però també, i sobretot, assumint un rol actiu en la recuperació i valorització del nostre patrimoni. La seva bibliografia n'és testimoni:

Violí, dibuix del 1957

Salvador Alavedra amb la seva esposa i els seus fills al menjador de casa, l'any 1960

L'obra que dedicà a la seva filla gran

26 plafons de ceràmica catalana (1976), *Les obres de restauració de l'església parroquial de Sant Pere de Terrassa a final del s. XIX* (1978), *Les ares d'altar de Sant Pere de Terrassa* (1979), *El retaule barroc de Joan Monpeó a Terrassa* (1995) i *El Projecte Isaïes: el foc de l'Esperit en una obra del segle XX. Estudi de l'altar retaule de l'església parroquial del Sant Esperit i Sant Pere de Terrassa* (2000) són obres inestimables de la història de l'art a casa nostra, totes escrites en la segona meitat de la seva vida —un cop alliberat, o quasi, dels seus compromisos com a home d'empresa— i la darrera d'elles publicada quan ja havia complert vuitanta anys.

Més enllà dels llibres, en Salvador va participar activament en nombroses excavacions arqueològiques —a les esglésies de Sant Pere, al Castell Cartoixa de Vallparadís, a Ca n'Anglada, en els assentaments ibèrics de la comarca...—, va col·laborar en la confecció del Catàleg Monumental de Terrassa (1975-1976) i es va implicar en l'organització de grans exposicions, com *Les Arts a Terrassa 1978*, la *Mostra de Pintura 1850-1981 Terrassa* o les conegudes i polèmiques biennals d'Amics de les Arts.

Però cal fer esment també del seu compromís actiu amb la creació, que el va portar a posar en marxa, el 1966, el primer taller de ceràmica artística que va existir a Terrassa i, deu anys després, un taller de gravat, que va funcionar com a escola fins al 1983.

Discreció

Sovint s'ha parlat de la discreció d'en Salvador Alavedra en recordar el seu paper essencial i poc conegut de mecenes cultural. Va donar suport a nombrosos “artistes, poetes i literats locals, joves i moltes vegades no pas tan joves, que [...] necessitaven trobar algú que, apreciànt la seva vocació i el seu treball, els ajudés una mica”. Va ser no només el president d'Amics de les Arts que va avalar la creació de la vella Jazz Cava del carrer de Sant Quirze sinó també un dels socis fundadors, que van fer possible el projecte amb les seves aportacions econòmiques. Menys coneguda és la seva contribució per salvar la celebració de la V Biennial de Pintura Ciutat de Terrassa de 1965, tot fent-se càrrec de la dotació del primer premi, que l'Ajuntament havia anunciat que no podria cobrir, alhora que demanava a l'entitat que fes el possible per mantenir la convocatòria.

La seva generositat també va fer possible que Agustí Bartra i Anna Murià s'instal·lessin a Terrassa, el 1971, de retorn del seu llarg exili de més de trenta anys, en un pis de la seva propietat que els va cedir. El 1998 va regalar a Amics de les Arts un fons de 500 dibuixos perquè amb la seva venda es pogués finançar la restauració de la cúpula modernista del saló d'actes de l'entitat, que havia estat el menjador de l'Hotel Peninsular, a principis del segle XX.

La seva discreció no era de cap manera falsa modèstia. En Salvador era un home orgullós de la feina ben feta. Però no maldava pel reconeixement dels altres, en tenia prou de saber que complia amb el que ell considerava el seu deure. Perquè un bon ciutadà té un deure cap a la seva comunitat, com ell havia après a pensar des de ben jove.

Família

No es poden entendre la personalitat i l'obra de Salvador Alavedra sense considerar la importància que va tenir per a ell la seva família. Com va explicar a *Cartes a Anna* —el seu primer llibre, reveladorament dedicat a la més gran dels seus sis fills—, va ser el seu pare, Valentí Alavedra, qui va plantar la inquietud de la creació artística al seu esperit, i al de tots els seus germans, “encara que això no fos massa ben vist per alguns familiars”. Orfe de mare des dels tres anys, aquesta punyent absència el va unir estretament al seu germà gran, Manel, amb qui va compartir vivències artístiques i projectes empresarials. L'absència de la mare explica segurament la “indefinida tristor que després vaig anar vencent”, que ell veia com l'origen del desig de fer coses amb les mans que l'havia portat, ja des de molt jove, cap al dibuix.

Però la devoció d'en Salvador per la família —eixamplada després del segon matrimoni del seu pare i el naixement dels seus germans Pere,

El setembre de 1985, a l'acte de celebració del 75è Aniversari del CD Terrassa Hoquei

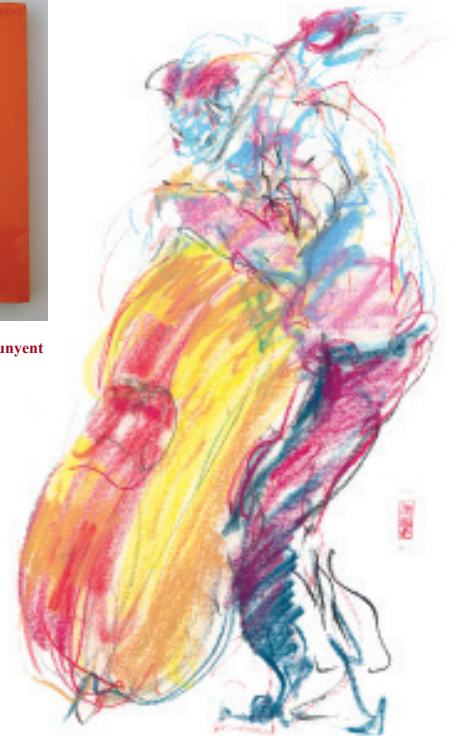
Llibre publicat amb Manuel Junyent

Carnet de soci d'Amics de les Arts i JJMM

Carnet de soci de la Federació de Cristians de Catalunya

Dibuix datat del 1989 que va il·lustrar el cartell del 34è Festival de Jazz de Terrassa de 2016

Josep i Eulàlia— es va estendre també a les seves investigacions, i al llarg de la seva vida va realitzar diversos estudis sobre la història del cognom Alavedra a Terrassa i a Catalunya, sobre la història del cognom Invers, del cognom Peñalva (el de la seva dona Victòria), del cognom Duran... D'altra banda, el 1961, pocs mesos abans de la mort del seu pare, va editar-ne el darrer recull de poemes —*Nova antologia de poemes de sàtira*—, a mode d'homenatge a qui tant l'havia marcat. Trenta-set anys després presentaria l'opuscle *D'allò que es va anar fonent*, sobre la vida de Valentí Alavedra.

Humilitat

La vocació de Salvador Alavedra va ser, des de la seva primera fins a la seva última hora, la d'aprendre. I va contemplar la seva producció artística amb la humilitat de qui se sent peregrí d'un camí de permanent perfeccionament.

“De fet, la meua obra no vol tenir cap importància”, va escriure, “jo no he pretès en cap moment de fer-me passar pel que se'n diu un artista, ni mentre s'ha anat realitzant he pensat que pogués tenir-ne, d'importància; val més creure que un no ha fet res de l'altre món, [...] anar donant pa a l'esperit [...], nodrir-se i sadollar-se.” Per a ell, l'art del dibuix, la pràctica artística, era una font inesgotable de saviesa, de sensibilitat, una font que no et deixa, però, mai satisfet: “com més en beus, més set tens, sempre et quedes amb ganes de voler-ne més, un no se'n pot estar”.

Dibuixar és una forma d'aprehendre la vida, però mai no se'n sap prou. Per això el 1979, i fins al 1989, en Salvador va tornar, com a alumne, a l'Escola Municipal d'Art, “per intentar recuperar tot allò que va quedar aturat del 1937 al 1943”. I fent-se alumne esdevingué referent, mestre de l'ofici de viure.

Inquietud

Quan es revisa la trajectòria vital de Salvador Alavedra, impressionen la seva incansable activitat i la diversitat dels seus interessos. Tot i que ell com a artista s'expressa sempre a través del dibuix, els seus nombrosos estudis i articles versen sobre ceràmica, pintura i escultura de molt diferents èpoques, de l'Imperi romà i els ibers al gòtic català. Dibuixa i filma les masies dels voltants de Terrassa i els vapors industrials, assisteix amb regularitat a concerts de música clàssica i jazz, i entre els molts registres cinematogràfics que aplega, del 1970 al 1974, confecciona una col·lecció de pel·lícules en 8 mm sobre els viatges espacials de les naus *Apolo*, seduït per l'arribada de l'home a la lluna, el 1969, i potser per entendre millor el que ell defineix com el “desballestament artístic de l'era atòmica i de l'era espacial”.

Quan pot, viatja —a Àustria, França, els Estats Units, Mèxic, Itàlia...—, i els seus diaris de ruta —altre cop escrits pulcrament amb llapis, amb una lletra menuda i atapeïda— no deixen de revisar ni un aspecte, ni un barri, ni un monument, amb l'esperit i la curiositat d'un nen que dóna voltes i voltes a una joguina nova, fins a saber-ne tots els secrets. La inquietud per saber més, per aprendre més, el va acompanyar tota la vida. Ho diu quan recorda amb afecte els seus mestres, Tomàs Viver i Josep Rigol: “Si no tens a dins les ganes i talents de voler-ho veure tot, ja pot fer, ja, el bon mestre”.

Meticulositat

Un dia, en Salvador Alavedra va decidir signar els seus dibuixos amb un segell. Componia una imatge amb tinta xinesa i feia fabricar sengles tampons de goma en tres mides diferents, per als dibuixos grans, mitjans i petits. Llavors va pensar que cada any el segell tindria un motiu diferent. Així que, quan els segells eren a punt, els mullava amb tinta vermella i, curosament, feia una impressió de cada mida sobre un full blanc. Al costat

El projecte Isaïes es va publicar l'any 2000

Salvador Alavedra passejant amb la seva germana Eulàlia

Descobriment de les relíquies de l'altar de Santa Maria, el 13 febrer de 2003

hi anotava amb llapis la mida dels dibuixos als quals anava destinat cada segell i, a dalt de tot, l'any al qual corresponien. I així ho va fer, per exemple, el 1997, i el 1998, i el 1999, i el 2000, i el 2001, i el 2002, i...

Cada full, dins d'una funda de plàstic, trobava el seu lloc en una petita llibreta d'anelles. I així va anar creixent l'àlbum, el delicat registre de motius florals, siluetes d'ocells, fulles d'una passada primavera. Creixia com creixien a prop seu els reculls bibliogràfics, els índex onomàstics, les llistes exhaustives de dates i efemèrides, els arxius fotogràfics de cada excavació, de cada transformació urbana de la seva estimada Terrassa... Tot ben anotat, com no pot ser altrament en el treball d'un home tan meticulós com incansable.

Perseverança

El col·leccionisme és la vocació de l'home constant i tenaç, i en Salvador Alavedra va ser un gran col·leccionista. Va ser un apassionat de la numismàtica, va col·leccionar llibres, ceràmica, pintura. Any rere any va ser fidel, carpeta i llapis en mà, a les cites del Festival Jazz Terrassa, de la temporada estable de la Jazz Cava, del Concurs de Música de Cambra

Montserrat Alavedra... Hi va fer milers de dibuixos —uns quants recollits en la seva darrera exposició, *Salvador Alavedra. El dibuix i la música*, inaugurada al Centre Cultural poques setmanes abans de la seva mort—, però en Salvador era incansable.

Les seves aportacions a l'arqueologia, a la recerca històrica i a la recuperació del patrimoni local són també el fruit d'aquesta tenacitat, que li va permetre trobar l'espai per a l'art i la investigació entre les seves nombroses obligacions professionals i familiars, i el va mantenir envejablement actiu més de noranta anys.

Pulcritud

Ens apropem al final del recompte i moltes de les coses ja dites parlen de la minuciositat i la finor amb què Salvador va dibuixar, va escriure i va actuar. Havia començat a treballar a l'empresa familiar el 1933, amb només catorze anys, com a simple aprenent i es va formar com a comptable. Les regles de l'ofici inclouen l'ordre, però la finesa externa sempre revela una elegància i una endreça interior. Les ànimes torturades són més d'esgarips que de filigranes.

Amb la seva filla Victòria, preparant l'exposició del Centre Cultural

Exposició Salvador Alavedra: *El dibuix i la música*, al Centre Cultural

Salvador Alavedra amb una de les seves nêtes

No obstant això, no ens deixem enganyar. Arribar a l'equilibri va ser una tasca feixuga per als que, com en Salvador, van viure el trencament de la guerra i el pes aclaparador de la postguerra. Entrenament de les mans, disciplina de la ment i calidesa al cor: els tres ingredients de la recepta de l'home pulcre.

Religiositat

Salvador Alavedra va ser *fejocista*, això és, militant de la Federació de Joves Cristians de Catalunya, i la religiositat va marcar profundament la seva vida. Tot i les circumstàncies adverses —la Federació i l'activisme juvenil que defensava van ser anorreats per la guerra civil—, els valors del moviment, resumits en el *Decàleg del fejocista*, es poden reconèixer clarament en la trajectòria vital d'en Salvador Alavedra: concepció cristiana de la família; estimació per la professió i perfeccionament constant; estimació per la cultura i l'art; preocupació pels problemes socials; exercici actiu dels drets i deures de la ciutadania; disciplina; generositat i esperit de servei; col·laboració activa amb les obres de l'Església...

Ell va viure d'acord amb aquests valors i va reflectir el seu compromís amb l'Església amb llibres com *Passió, mort i resurrecció de Nostre Senyor Jesucrist* (1974), on els seus dibuixos dialoguen amb els poemes de Vicenç Villatoro, amb la seva col·laboració amb entitats com la Societat Catalana d'Estudis Litúrgics o col·laborant activament en un recull històric de la Federació de Cristians de Catalunya, entre altres activitats.

La glossa desborda els límits prefixats i, tanmateix, només esgarrapa la superfície de la rica personalitat i la llarga trajectòria vital i artística d'en Salvador Alavedra. Com ell va deixar escrit: “allò que un fa aprenent o creant, deixa arrels, ja s'ho trobaran els que vinguin darrere”.

Les arrels que ell ens ha deixat són profundes i ens reclamen que aquest homenatge que ara li retem només sigui el primer pas en el camí cap a l'estudi i el coneixement de tot el que en Salvador Alavedra ha aportat a Terrassa.

ARTISTA, ESTUDIÓS, COL·LECCIONISTA I MECENES

1933

Amb 14 anys comença a treballar com a aprenent a l'empresa familiar.

1935

Es fa soci d'Amics de les Arts - JJMM de Terrassa.

1945

Inicia la col·lecció numismàtica.

1947

Col·labora en les excavacions arqueològiques a Santa Maria d'Ègara a càrrec de Serra Rafols i el Baró d'Esponellà.

Anys 50

Inici de la col·lecció de llibres i formació de la biblioteca familiar.

1956-1966

Ostenta el càrrec de secretari de la Junta de Museus de Terrassa.

1955

Comença la col·lecció de pintura i escultura.

1964

Edició del disc *Romanços, versos i cançons de la Penya dels Ximplers d'Amics de les Arts - JJMM de Terrassa*.

1966

Crea el taller de ceràmica artística Ceràmica d'Argila, el primer de Terrassa.

Anys 70

Participa en prospeccions arqueològiques al carrer de la Font Vella.

1970-1974

Realitza una col·lecció de pel·lícules de 8mm sobre els viatges espacials de les naus *Apolo*.

1970-1972

Ocupa el càrrec de president d'Amics de les Arts - JJMM de Terrassa.

1971

Publica el llibre *Cançons de la Penya dels Ximplers d'Amics de les Arts - JJMM*

1972

Publica el llibre *Cartes a Anna*.

1974

Coautor amb els seus dibuixos en el llibre *Passió, mort i resurrecció de Nostre Senyor Jesucrist* amb Vicenç Villatoro.

És nomenat Terrassenc de l'Any.

1975

Col·labora en la confecció del Catàleg Monumental de Terrassa.

Publica el llibre *Vuit diàlegs a la vora del mar*.

1976

Crea el taller de gravat que va funcionar com a escola fins el 1983.

Publicació de *26 plafons de ceràmica catalana*.

Edició de dos discs musicals d'Amics de les Arts - JJMM de Terrassa: *12 Refilets apassionats* i *Xerricada musical*.

1977

Edita *Gargots i mala lletra*, en el que conflueixen els seus dibuixos i els textos de Manel Junyent.

1978

Publicació de *Les obres de restauració de l'església parroquial de Sant Pere de Terrassa a final del s. XIX*

1978-1983

Col·labora i participa a la Fira del Dibuix que organitza Amics de les Arts - JJMM.

1979

Edita *Les ares d'altar de Sant Pere de Terrassa*.

Anys 80

Exposicions individuals de la seva obra artística a diverses poblacions de Catalunya i capitals de l'Estat.

Anys 90

Realitza diversos estudis sobre el retaule contemporani de l'Església del Sant Esperit.

1981

Organitzador de la Mostra de Pintura, 1850-1981-Terrassa.

1983

Inicia la recerca per a la confecció de l'Índex Bibliogràfic del Conjunt Monumental de les Esglésies de Sant Pere de Terrassa, a proposta de l'Institut d'Estudis Catalans.

1991

Participa en el I Simposi Internacional sobre les Esglésies de Sant Pere de Terrassa.

1995

Publica *El retaule barroc de Joan Monpeó a Terrassa*

1998

Surt a la llum l'opuscle *D'allò que es va anar fonent*.

Fa donació de 500 dibuixos a Amics de les Arts per obtenir fons que permetin arranjar la cúpula i la sala d'exposicions de l'entitat.

2000

Edita *El Projecte Isaïes: el foc de l'Esperit en una obra del segle XX. Estudi de l'altar retaule de l'església parroquial del Sant Esperit i Sant Pere de Terrassa*.

2000-2013

Continua dedicat a tasques d'investigació històric-artística i a l'obra gràfica, sobretot centrant-la en els concerts de jazz.

2015

Exposició de la seva obra artística a Amics de les Arts -JJMM

Exposició *Salvador Alavedra: el dibuix i la música* al Centre Cultural.

H O M E N A T G E S

TERRASSA, 19 D'ABRIL DE 2016

SALVADOR ALAVEDRA

*Salvador Alavedra i Invers (1919), artista, estudiós i activista cultural,
un home que durant tota la seva vida va contribuir a revaloritzar
el patrimoni històric i artístic de Terrassa.*

*A través de l'art del dibuix, que ell considerava font de saviesa, s'expressà amb centenars
d'obres de les que va fer exposicions arreu del país.*

*La seva gran vocació era aprendre i potser per això, el que més destaca de
Salvador Alavedra són els seus nombrosos estudis sobre l'art terrassenc,
molts dels quals són fruit de la participació en
excavacions arqueològiques a la ciutat i a la comarca.*

*Va ser un soci molt actiu d'Amics de les Arts i JJMM des dels inicis de l'entitat i
més tard, com a president, fou un dels artífex que van fer possible
el naixement de la vella Jazz Cava.*

Edita: Ajuntament de Terrassa

Producció i maquetació: Servei de Comunicació

Text: Adela Farré

Fotos: Fons Família Alavedra-Peñalva i Arxiu Municipal de Terrassa

Portada: Dibuix d'Isidre Òdena

Dipòsit Legal: B. 6292-2016